

वाचकः

प्रशंसया निन्दनं प्रशंसानिन्दनम् । अत्र चतुर्विधान्विधयोरविरोधः । समचलाचमत्त्वभेदानां रेय पारुपापवाद्योरेक्षात् निष्ठुरस्य परवान्मर्भवाच । असम्बहुप्रलापवर्णभाषणयोः पर्यायवाचार्थान्तरम् । इति तिथादितत्त्वम् ।

वाच्यायौ, खौ, (वाच्य + डौप्) सरखती॑ । इति केचित् ।

वाइसुखं, खौ, (वाची॑ सुखमिद॑) उपन्यासः । इत्यमरः । १।६।६ ।

वाचंयमः, युं, (वाचो॑ वाचात् यच्छति॒ विरमतीति॑) यम उपरमे॑ + “वाचि॑ यमो ब्रते॑” । ३।२।४० । इति॑ खच् । “वाचंयमपुरन्दरौच्” । ३।६।६८ । इति॑ अमनलं विपावते॑ । सुनिः । इत्यमरः । २।०।४२ । मौनव्रती॑ इति॑ केचिदिति॑ भरतः । (यथा, हात्योपनिषदि॑) ५।२।८ ।

“वाचंयमोपवाहः॑ स यदि॑ स्त्रियं पश्येत् सम्भृतम्॑ कर्मेति॑ विदात्” ।

वाचः, युं, (वाचयति॑ गुणानिति॑) वच् + जिच् + अच् । मत्स्यविशेषः । वाचा॑ इति॑ भाषा॑ । (यथा, —

“इलियो॑ चितपौयवो॑ वाचो॑ वाचामगोचरः । रोहितो॑ नो॑ हितः । प्रोक्तो॑ महुरो॑ महुरो॑ प्रियः” । इत्युक्तः ।

अस्य गुणाः॑ स्वादुत्तम्॑ गुरुत्तम्॑ । क्षिप्तत्तम्॑ श्वशूलत्तम्॑ । वातपित्तनार्गित्तम्॑ । इति॑ राजवल्लभः ।

वाचकः, युं, (वक्ति॑ अभिधावत्तगा॑ वोधयत्त्वर्थान्॑ इति॑) वच् + खुल् । इत्यदः । यथा॑ शास्त्रे॑ शब्दस्य॑ वाचकः । इत्यमरः । दे॑ वाचके॑ प्रज्ञतिप्रथयदारेयार्थस्य॑ वाचको॑ गवादिरुपः॑ शास्त्रे॑ वाकरये॑ तकर्त्तो॑ च शब्द॑ उच्चते॑ । लोके॑ तु॑ संखृतृवर्त्तकृतः॑ शब्द॑ उच्चते॑ । वक्तीति॑ वाचकः॑ खकः । इति॑ भरतः । तत्पर्यायः । यथा॑ शब्दाभिधायौ॑ लभिष्यभिधार्तं॑ वाचको॑ ख्विः । इत्यायः॑ कृहरितचेति॑ त्रिकाळशेषः॑ । *॑ । (तत्त्वस्य॑ यदुक्तं॑ सुख्योधीटीकायाः॑ इत्यादिष्टः ।

“वाचात्॑ शब्देतितं॑ यो॑र्थमभिधत्त स वाचकः । *॑

वाचकः । *॑

वाचयतीति॑ वच् + जिच् + खुल् । कथकः । पुरावादिपाठकः । यथा, —

“ब्राह्मणं॑ वाचकं॑ विद्याज्ञानवर्णजमादरात् । शुलाच्चवर्णजादाजन्॑ वाचकामरकं॑ ब्रजेत्” । तथा॑ ।

“देवाचांमयतः॑ क्ला॑ वाच्यानां॑ विशेषतः॑ गत्यिष्ठ॑ शिथिलं॑ कुर्यादाचकः॑ क्लुरन्दनम् । पुरन्नभौत तत् खचं॑ व सुका॑ धारयेत् क्षिति॑ । इत्यर्थं॑ रजतं॑ गाच तथा॑ कास्योपदीहत्तः । दत्ता॑ तु॑ वाचकायेह॑ शुतस्याप्रोति॑ तत्पक्षम् ।” कास्योपदीहत्तः । कास्यक्रोडः ।

वाचाटः

“वाचकः॑ पूजितो॑ घेन॑ प्रब्रह्माच्छस्य॑ देवताः॑” । तथा॑ ।

“ज्ञात्वा॑ पर्वतमाप्रिच्छ॑ पूजयेहाचकं॑ उधः॑ । आत्मानमपि॑ विकीर्य॑ य इच्छेत्॑ उपलं॑ क्रतुम् ।” तथा॑ ।

“विशाषमहतं॑ श्वासं॑ साटाचरपदं॑ तथा॑ । कलस्वरसमायुक्तं॑ रसभाववस्त्रितम् ।

कुथर्मानः॑ संदात्यर्थं॑ यन्थार्थं॑ छत्त्वश्चैषी॑ शृणु । ब्राह्मणाहितु॑ सर्वेषु॑ यन्थार्थं॑ चापेयेन्नपुः॑ । य एवं॑ वाचयेहाचकन्॑ स विद्वो॑ वास॑ उच्चते॑” । तथा॑ ।

“सप्तस्वरसमायुक्तं॑ काले॑ काले॑ विशास्यते॑ । प्रदश्यन्॑ रसात्॑ सर्वान्॑ वाचयेहाचको॑ शृणु ।” इति॑ तिथादितत्त्वम् ।

वाचनं॑, खौ, (वच् + जिच् + खुट्) पठनम् । यथा,—

“मुहुर्नामन्यवित्तेन॑ पठितस्य॑ प्रयत्नतः॑ । न कार्यास्त्रक्तमनसा॑ कार्यं॑ खोक्तस्य॑ वाचनम् ।” इति॑ वाराहीतत्त्वम् ।

तथा॑ । “दानवाचनान्वारभवरणवत्प्रमाणेषु॑ यजसानं॑ प्रतीयात्” । इति॑ कावायनस्त्रृचम् । (प्रतिपादनम् । यथा, साहित्यर्थेण॑ १० परिष्कृदे॑ ।

“शब्दः॑ सभावादेकार्थैः॑ श्वेषो॑ नेत्रार्थवाच-नम् ।” वाचनकं॑, खौ, (वाचनै॑ कायतीति॑ कै॑ + कः॑) प्रहेलिका॑ । इति॑ हारावली॑ । ५२ । वाचस्याम्यतिः॑, युं, (वाचो॑ सर्वविद्वारूपवपवाच्यानी॑ पतिः॑ । अभिधानात्॑ वष्ट्या॑ अक्षुक॑ ।) इहस्तिः॑ । इति॑ शब्दव्याप्तौ॑ । वाचस्याम्यतिः॑, युं, (वाचः॑ यतिः॑ । “वष्ट्या॑ पतिपुन्नेति॑” । ४३५३ । इति॑ वष्ट्यो॑ विसर्गस्य॑ च ।) इहस्तिः॑ । इत्यमरः । १।३।२४ । (यथा, कुमारे॑ । २।३० ।

“वाचस्याम्यतिरवाचै॑ प्राङ्गलिंबंजायाम् ।” शब्दप्रतिपादके॑, चि॑ । यथा, कृमेव॑ । १०।१५६।३ ।

“वाचस्याम्यते॑ निवेद्ये॑ मात्यथा॑ मदधरं॑ वदान् ।” “हे॑ वाचस्ये॑ वाचः॑ शब्दस्य॑ पालयितदेव॑” । इति॑ तद्वाच्ये॑ सायथः॑ ।

वाचा॑, खौ, (वाच् + भागुरिमते॑ टाप्) वाक् । इति॑ त्रिकाळशेषः॑ । (यथा, कातन्त्रे॑ ।

“वहि॑ भागुरिरस्त्रीपचावायो॑ वृपसर्वयो॑ । टापस्यापि॑ हलनामां॑ चुधा॑ वाचा॑ निशा॑ गिरा॑” ।

यथा॑ च, पश्यतन्ते॑ । ४।४८ । “तत्॑ शुला॑ वास्तवै॑ शुचीभूय॑ तिष्ठभिर्वाचमिः॑ खचौ॑ विताहृ॑ इहै॑” ।

वाचाटः॑, चि॑, (कृत्यितं॑ वहु॑ भाषते॑ इति॑) वाच् + “आलजाटचौ॑ वहुभाविति॑” । ५।२।१५५ । इति॑ आटच्॑ । वाचालः॑ । इत्यमरः । १।१३६ । (यथा, मनुः॑ । १।८ ।

वाचोयु

“गोदहेतु॑ कपिलां॑ कन्धां॑ नाधिकाङ्गै॑ न रोगि- गीम् ।

नालोभिका॑ नातिलोमां॑ न वाचाटां॑ न पिङ्ग- लाम् ।”)

वाचालः॑, चि॑, (वहु॑ कृत्यितं॑ भाषते॑ इति॑) वाच् + “आलजाटचौ॑ वहुभाविति॑” । ५।२।१२५ । इति॑ आलच्॑ । वहुकृत्यितभाषी॑ । तत्पर्यायः॑ ।

जख्याकः॑ २ वाचाटः॑ । ३ । इत्यमरः॑ । सवहु- भावितयपि॑ जख्याकादयस्य॑ वर्तन्ते॑ वाचाटो॑ वाचालो॑ जख्याकः॑ सुवहुभाषी॑ स्यादिति॑ झोकाहैपयाय॑ वीपालितः॑ । निप्रगच्छाचालासुपतिष्ठै॑ सरखतीम् । इति॑ सुरारिरिति॑ तटीकायाः॑ भरतः॑ । (यथा, कथा॑ चरित्यागरे॑ । ४०।३४ ।

“वाचालै॑ कलहै॑ खोवै॑ पालाङ्गाहुश्चालिनाम् ।”

वाचिकं॑, चि॑, (वाच् + टक्) वाचा॑ लतम् । यथा,—

“श्वरौजे॑ कर्मदेवैर्याति॑ स्यावरती॑ नरः॑ । वाचिकै॑ पश्चिमतां॑ मानवे॑ रन्त्याचालिताम् ।” इति॑ प्रायचित्ततत्त्वम् ।

अथि॑ च ।

“कायिकं॑ वाचिकै॑ व मानवे॑ य च इष्टकृतम् । एकजर्येन॑ तत्॑ सर्वे॑ प्रवद्यति॑ ममायतः॑” । इति॑ श्वामपुराणे॑ सुर्यस्तोमम् ।

अन्यच्॑ । कायिकं॑ मानवस्वं॑ नमस्कारं॑ हित्वा॑ आचार्यं॑ कथं॑ वाचिको॑ नमस्कारः॑ कृतः॑ । इति॑ सुभवोधीटीकायाः॑ दुर्गादासः॑ । (वागेव॑ वाक् + “वाचो॑ वाहृतार्यायाम्” । ५।४३५ । इति॑ ठक्॑ । वहेश्वोत्तमै॑, खौ॑ । इति॑ हारावली॑ । १६६ । यथा, राजतरक्षिण्याम् । ६।३५ । “भृत्यमेकं॑ विविग्नेष्म प्राहिष्ठो॑ इत्याचिकम् ।”)

वाचिकै॑, युं, (वाचा॑ निव्यतः॑ । वाच् + ठक्) वाक्यारम्भः॑ । यथा,—

“आलापच॑ विलापच॑ संलापच॑ प्रलापकः॑ । अगुलापो॑ प्रलापच॑ सन्देशचातिरेश्चिकः॑ । अपदेश्वोपदेश्वौ॑ च निर्वेश्वो॑ अपदेश्वकः॑ । कोर्मिता॑ वचनारम्भाहुदादशामी॑ मनी- विभिः॑” । इत्युच्चलोनीलमस्तिः॑ ।

वाचिकपञ्चं॑, खौ॑, (वाचिकस्य॑ सन्देशस्य॑ पञ्चम्॑) लिपिः॑ । संवादपञ्चम् । इति॑ केचित्॑ ।

वाचिकहारकः॑, युं, (वाचिकस्य॑ सन्देशस्य॑ हारकः॑) लेखनम् । इति॑ त्रिकाळशेषः॑ । (दूतः॑ । इति॑ शुभ्यतिलोमै॑ यै॑ ।)

वाचोयुक्तिः॑, चि॑, (वाचि॑ वाचो॑ युक्तिर्यस्त्वा॑) वाम्मौ॑ । इत्यमरटीकायाः॑ रामायमः॑ । (खौ॑, वाचो॑ वचसो॑ युक्तिः॑ । “वाग्दिक्प्रस्त्रज्ञो॑ युक्तिलक्ष्मै॑ इरेषु॑” । ६।३।२१ । इत्यस्य॑ वाग्दिकोक्ता॑ नहुए॑ अक्षुकृ॑ । वाग्दिश्चित्तन्यायः॑ ।)

वाचोयुक्तिपटुः॑, चि॑, (वाचो॑ युक्तौ॑ वाक्यशिर्णित्याय॑) वाम्मौ॑ । इत्यमरः॑ । १।१३१ ।